

blevet et ganske andet, dersom man havde forelagt Sagen for Befolkningen, nemlig at den havde følt sig generet ved Embedsmændenes Afgjørelse, er det ønskeligt, at vi, naar ikke en uomgængelig Nødvendighed fordrer andet, søge at indbringe i Loven en klar Hjemmel for vor Rettighed og tillige for dens Grændse. At Sagen ikke er et Fællesanliggende og altsaa i Praxis i sidste Instants vil kunne komme til at beroe paa 3 forskjellige Ministers Afgjørelse, hvilke maaffee ville fortolke det forskjelligt, synes mig er en yderligere Betragtning, der maatte borttrydde enhver Betænkthed ved at gjøre, hvad vi ansee for det Rette, selv om det ikke var in confesso med den høitærede Justitsminister. Jeg har allerede anstødt, at jeg for mit Bedkommende ikke er nogen Ven af overflødige Ord i Love, og jeg skal derfor meget gerne stemme for, at den sidste Henviisning udgaaer, naar det foreslaaes fra en anden Side; til selv at foreslaae videre Forandringer end dem, der ere foreslaaede, troede Udvalget ikke, at denne Lov indeholdt nogen særlig Anledning.

J. G. Larsen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at den høitærede Justitsminister neppe har forstaaet mig ret med Hensyn til den formeentlige Inconsequents, eller maaffee jeg har udtrykt mig mindre tydeligt. Naar jeg har fundet en Inconsequents i den foreløbige Lov, da er det ikke deri, jeg søger den, at der ikke er indrømmet ved denne Lov en saa stor Frihed til at hyre Fremmede som den, Forordningen for Hertugdømmerne giver, men den ligger, efter min Mening, deri, at man betinger Tilladelsen til at forhyre fremmede Søfolk ikke deraf, at der i Almindelighed er Trang tilstede dertil, men deraf, at der i enkelte bestemte Tilfælde er en saadan Trang tilstede, og dog i saa Fald ikke tillader at forhyre saamange Fremmede, som behøves. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorfor der ikke i denne Lov er optaget den samme Tilladelse som i Anordningen for Hertugdømmerne, at der nemlig lige med fremmede Søfolk ogsaa kan tages Indfødt, der ikke ere indrullerede eller ikke have Interims-patent, da yttrede jeg udtrykkelig, at Grunden dertil formodentlig

maatte være den, at Saadant var blevet anseet for mindre praktisk; men jeg troer netop, som jeg tillod mig at paavise, at det efter Børnepligtsanordningen baade er praktisk og kan i Fremtiden blive praktisk, og dette forekommer mig ikke at være tilstrækkeligen imødegaaet. Jeg skal derfor dog tillade mig at henviis til Udvalget, om det ikke vilde tage dette Punkt under nærmere Overveelse inden Sagens 3die Behandling. Jeg veed vel, at det er let for Mange at faae Interims-patent, men ogsaa, at det for Mange slet ikke er gjort efter Loven. Det forekommer mig, at de Grunde, som af Regjeringen selv i 1835 og 36 ere gjorte gjældende for en saadan Regel, ere meget plausible, at nemlig de samme Rettigheder, der her tilstedes de Fremmede, dog ogsaa maatte tilstedes de Indfødte. Da den høitærede Justitsminister og Ordføreren have erklæret sig enige i, at den sidste Passus af Loven udgik, saa skal jeg ikke opholde mig nærmere ved de Betragtninger, jeg ellers kunde have at gjøre med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve fremsatte for at forene § 8 med Bestemmelsen i den foreliggende Lov. Det kan naturligvis meget let forekomme, at der i en saadan ældre Forordning, som den af 4. Mai 1803, findes Bestemmelser, der synes at staa i Strid med Bestemmelserne i andre, navnlig senere Love; det maa man i disse som i andre Tilfælde see at rede sig ud af; men hvad jeg især sandt betænkligt, var den specielle Henviisning til § 8; thi naar Skipperen slaaer op, skal han ikke have let ved at udfinde, hvorledes dog disse afvigende Bestemmelser skulle forenes.

Ordføreren: Det skal selvfølgelig blive taget under Overveelse i Udvalget, hvorvidt der kan være Anledning til i denne Lov at udtale Noget om de Betingelser, hvorunder indenlandske Mænd, der søge Erhverv ved Søen, kunne lade sig forhyre; men jeg skal dog gjøre den høitærede sidste Taler opmærksom paa, at det formeentlig ikke vil kunne finde nogen passende Plads her efter det System, som Udvalget har lagt til Grund. Det er ganske rigtigt, at saaledes, som det i Hertugdømmernes Anordning stillede sig og altsaa efter det samme Stand-